

Bemærkninger til lovforslaget.

Vurderings- og udlånsgrænser ifølge lov nr. 109 af 7. april 1936 om kreditforeninger.

Ved § 1, nr. 9, 11 og 12 i lov nr. 109 af 7. april 1936 om kreditforeninger er udlånsområderne for kreditforeningen af grundejere på landet i Jylland og kreditforeningerne af ejere af mindre ejendomme på landet fastsat således:

Kreditforeningen af grundejere på landet i Jylland (Jydsk grundejerkreditforening): De i flækkerne og på landet i Jylland med tilhørende øer beliggende ejendomme, som enten er uden avlsbrug, eller som har et i forhold til bygningerne underordnet avlsbrug, og som til ejendomsskyld er vurderet til 8 000 kr. eller derover.

Jydsk husmandskreditforening: Land-, skov- og havebrugsejendomme i Jylland, som ifølge optagen vurderingsforretning med tilhørende bygninger ikke er ansat til en højere værdi end 20 000 kr., samt andre ejendomme på landet og på købstædernes markjorder, som til ejendomsskyld er vurderet til mindre end 12 000 kr.

Østifternes husmandskreditforening: Land-, skov- og havebrugsejendomme i østifterne af den ovenfor anførte art, samt andre ejendomme på landet og på købstædernes markjorder, som ifølge optagen vurderingsforretning ikke er ansat til en højere værdi end 16 000 kr.

Kreditforeningerne af ejere af mindre ejendomme på landet er ifølge § 2, stk. 2, berettigede til at yde lån til medlemmer, hvis ejendomme ved forbedringer har opnået større værdi end den i § 1 anførte, når det er den samme ejendom, som atter pantsættes. Lånene kan dog med tillæg af foranstående behæftelsers restgæld i de nævnte foreninger ingensinde overstige 12 000 kr. for landbrugsejendomme og for andre ejendomme 9 600 kr.

Staten har, siden de to husmandskreditforeninger blev stiftet i 1880, ydet rentegaranti for de af foreningerne udstedte kasseobligationer.

Vurderings- og udlånsgrænser ifølge midlertidig lov nr. 636 af 30. december 1946.

Ved midlertidig lov nr. 636 af 30. december 1946 er der foretaget følgende ændringer i de nævnte vurderings- og udlånsgrænser:

For land-, skov- og havebrugsejendomme blev vurderingsgrænserne forhøjet fra 20 000 kr. til 26 000 kr., og for jordløse ejendomme

blev for Jydsk husmandskreditforenings vedkommende ejendomsskyldgrænsen forhøjet fra 12 000 kr. til 14 000 kr., idet minimumsgrænsen for Jydsk grundejerkreditforenings lån samtidig blev forhøjet fra 8 000 kr. til 9 000 kr. For jordløse huse under Østifternes husmandskreditforening blev vurderingsgrænserne forhøjet fra 16 000 kr. til 20 000 kr.

Endvidere blev der foretaget en hertil svarende forhøjelse af de i kreditforeningslovens § 2, stk. 2, fastsatte udlånsgrænser for husmandskreditforeningernes lån, nemlig fra 12 000 kr. til 15 600 kr. for lån i landbrugsejendomme og fra 9 600 kr. til 12 000 kr. for lån i jordløse ejendomme.

Husmandskreditforeningernes andragende.

Da den midlertidige lov kun finder anvendelse på lån, der stiftes inden udgangen af december termin 1949, har arbejds- og boligministeriet fra direktionerne for de to husmandskreditforeninger modtaget indstilling dels om en regulering af de ovennævnte grænser for foreningernes udlån, dels om at en sådan regulering må blive gjort permanent. Endvidere har Jydsk husmandskreditforening henstillet, at den for jordløse huse gældende ejendomsskyldværdigrænse må blive ophævet og erstattet af en vurderingsgrænse på grundlag af en almindelig vurderingsforretning.

Husmandskreditforeningerne har herved henvist til den stærke stigning i handelspriser og byggeomkostninger for de ejendomme, som naturligt hører under foreningernes udlånsområde. Endvidere har foreningerne peget på, at de ved den stedfundne udvikling mister de noget større panter, som hidtil har betydet en stabiliserende faktor i udlånet, og samtidig været af betydelig værdi for foreningernes administration, idet de mange små lån påfører foreningerne forholdsvis store administrationsomkostninger.

Husmandskreditforeningernes henvendelse er aftrykt som bilag 1 og 2 til lovforslaget.

Kreditforeningernes stående fællesudvalgs stilling.

Kreditforeningernes stående fællesudvalg har i en som bilag 3 aftrykt erklæring af 19. september 1949 blandt andet udtalt, at der efter fællesudvalgets opfattelse foreligger normale lånemuligheder i de øvrige kreditforeninger, hvorfor en udvidelse af de to